
REDACTIONEEL

In januari 1994 verscheen het eerste nummer van Sociale Psychiatrie. Dit juni nummer is de zesde onder verantwoordelijkheid van de nieuwe redactie. Er is ons van diverse kanten lof toegezwaaid hetgeen wij uiteraard zeer appreciëren. Veel lezers vinden het blad er aanmerkelijk op vooruit gegaan. Wij ook! Wij hadden echter de verwachting dat bij een meer regelmatige verschijning van het blad, een meer professionelere aanpak en lay-out en een inhoud van een kwalitatief beter niveau de collega's meer geïnteresseerd zouden raken om er in te publiceren. Deze verwachting is tot op heden niet uitgekomen.

De redactie moet ieder kwartaal stinkend z'n best doen om de artikelen voor publikatie te vergaren. We zullen als redactie de hand in eigen boezem steken en al onze creativiteit en organisatie talent inzetten om een situatie te creëren waarin we een aanzwellende stroom van artikelen op ons af zien komen.

Toch leek het ons ook juist om u als lezers mede verantwoordelijk te maken. Heeft u suggesties over een bepaalde aanpak of heeft u collega's in de buurt die interessante dingen te melden hebben, laat het ons alstublieft weten. Uiteindelijk varen we er als beroepsgroep wel bij als er veel van hetgeen we in de praktijk, vaak onder moeilijke omstandigheden, presteren wordt beschreven.

Dit juni nummer is voor een groot deel gewijd aan de omgang van hulpverleners met familie van de cliënten. Er blijkt in de praktijk nogal wat mis te gaan, zoals blijkt uit het artikel **Hulpverleners en een zorgvuldige omgang met familie**, wat ondergetekende schreef samen met collega **Sonja Foekema** en **Frieda Verduijn**,

actief lid van de werkgroep Ypsilon Amsterdam en omstreken. Bij de voorbereiding van het artikel werd duidelijk dat het waarschijnlijk een goed beeld geeft van de realiteit.

Sommige van de kritische meelezers vonden het artikel nog niet ver genoeg gaan en een aantal anderen constateerden dat we ons eigenlijk rot moeten schamen als er zo met familie wordt omgegaan. U moet het zelf maar lezen en uw conclusies er uit trekken.

Kees Zwarthoed en **Anna Zanstra** zijn uitgenodigd om als gastauteurs hun mening in ons blad weer te geven. Zij zijn beide eveneens lid van de werkgroep Ypsilon Amsterdam en omstreken en zeer nauw betrokken bij activiteiten die de omgang van hulpverleners met familieleden van de cliënten moet verbeteren. Kees Zwarthoed confronteert ons op een zeer creatieve wijze met de dagelijkse praktijk in een lezing, getiteld **Reïntegratie**, die hij hield tijdens een publiek debat in Den Haag. Anna Zanstra schrijft over eigen ervaringen en de conclusies die zij daaruit heeft getrokken. Ze zijn beide erg kritisch, maar ik weet dat ze in de dagelijkse praktijk altijd opbouwend aan de slag zijn.

Gerard Lohuis schrijft in **De familie in zicht** over de Psycho-Educatiegroep en de familiegroep. Interessant is de vergelijking die gemaakt wordt tussen twee vormen van werken met familiegroepen. In de familiegroep hebben de deelnemers meer invloed op het bepalen van de inhoud van de bijeenkomsten. Bij de cursorische opzet van de psycho-educatiegroep ligt de inhoud meer vast. Naar ik aanneem is ook de duur van de psycho-educatiegroep beperkt en is de familiegroep

een doorlopend gebeuren, waarbij de familie een meer permanente ondersteuning krijgt.

Cor Vermaat en Ellen

Geutjesschrijven over kinderen van ouders met psychiatrische problematiek (KOPP) in "De kleintjes van de hulpverlener".

Naast een beschrijving van het project binnen de Riagg Oost-Veluwe wordt aandacht besteed aan ondersteuningsgroepen. De kindergroep, de adolescentengroep en de oudercursus.

Een KOPP-project is meer dan een stapfolders in de wachtkamer en een videofilm draaien voor de doelgroep. Er is een scala aan activiteiten mogelijk, maar het belangrijkste wat moet komen en blijven is een permanente aandacht van de hulpverlener voor de kinderen van de ouders die bij hen in behandeling zijn.

Het artikel van **Geertje Jonkers** gaat over ouderschap. Aan de hand van de ideeën van Alice van der Pas vraagt zij zich af of er binnen de Riagg Jeugdhulpverlening voldoende aandacht wordt besteed aan de mogelijkheden en onmogelijkheden van de ouders van het aangemelde kind. Problemen van het kind worden op de jeugdafdeling over het algemeen centraal gesteld. Wat ouders tijdens de opvoeding te "verhapstukken" krijgen, zelf bij volkomen normale ervaringen zoals zwangerschap, geboorte, zorg voor compleet afhankelijke zuigelingen, een huilbaby of de hele dag aandacht vragende peuters, weten we vaak door eigen ervaringen als ouders of anderszins betrokkenen. Literatuur over dit onderwerp is nauwelijks te vinden. Haar conclusie is dat er te weinig

aandacht wordt besteed aan problemen die betrekking hebben op de psychologie en pathologie van het ouderschap. Zij ziet een duidelijke rol voor de SPV.

Cecile aan de Stegge hield tijdens de oprichtingsreceptie van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrische Verpleegkundige, op 8 mei jl., een voordracht. Deze is integraal opgenomen in SP.

Zij stelt een aantal belangrijke zaken aan de orde, die ook direct met het werkveld van de SPV te maken hebben. Allereerst de tegenstelling tussen de hoge eisen op het gebied van de efficiency en de eisen die gesteld worden op het gebied van de kwaliteit van zorg. (Tijd hebben voor de patiënt is cruciaal in ons vak) Zowel de B-verpleegkundige als de SPV moeten voldoende aandacht kunnen besteden aan de hulpvragen van de cliënt. Maar dat niet alleen. Communicatie tussen mensen is niet per "100 gram" af te wegen. Efficiency zal zich dan ook niet kunnen beperken tot het slechts aangeven van in de cliënt te investeren tijdseenheden.

In het vervolg van haar verhaal vind ik haar nogal gelaten over de alles bepalende sociaal- en biologisch psychiater. Iets meer geloof in eigen kunnen zou mijns inziens zeer op z'n plaats zijn.

Laten we gezamenlijk aan de slag gaan, B-verpleegkundigen en SPV-en, om het vak te professionaliseren. Gebieden als rehabilitatie en resocialisatie, die zozeer liggen binnen het verpleegkundige domein, kunnen we zelf ontwikkelen. Daar ligt onze kracht.

Kees Onderwater